

Arrest

nr. 159 020 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2012 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 juni 2012 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf, dit om haar broer te komen bezoeken.

1.2. Op 16 juli 2012 weigerde de verwerende partij de afgifte van het visum. Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt

“(…)

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van

het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- * Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*
- * Betrokkene verklaart op familiebezoek te willen komen maar er werd echter geen bewijs van verwantschap voorgelegd- Het reisdoel wordt dus niet gestaafd.*
- * Betrokkene kan geen regelmatige contacten met de garant aantonen*
- * Band met de garant wordt niet aangetoond.*
- * Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*
- * Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene niet afdoende kan aantonen dat hij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.*

Betrokkene heeft niet voldoende aangetoond vast werk te hebben met een regelmatig persoonlijk inkomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In wat kan worden beschouwd als een eerste en enige middel, werpt verzoekster op, "*Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het artikel 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode)"*.

Verzoekster betoogt als volgt:

"Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Deze motiveringsplicht heeft "drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

Deze verplichting houdt in dat de beslissing op grond waarvan het verblijfsrecht van verzoeker is ingetrokken aan verzoeker niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onjuiste feiten, met name:

De verwerende partij haalt aan dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Dat verzoekster op familiebezoek wilt komen maar dat er geen bewijs van verwantschap wordt voorgelegd. Het reisdoel wordt niet gestaafd.

Hierop antwoordt verzoekster dat zij haar broer, de heer [M.S.A.], woonachtig te 1070 Anderlecht, [...]. (bijlage 3)

Dat het een familiebezoek gaat zijn. Dat verzoekster haar broer en haar nichtjes in België wilt bezoeken.

Dat de familieband wordt aangetoond met een 'sworn declaration of age' dat verzoekster in 2008 had ondertekend dat de heer [M.S.A.] haar biologische broer is. Het document werd in 2008 opgemaakt door dat de heer [M.S.A.] een geboorteakte nodig had in België om een geboorteakte aan te vragen en hiervoor had hij een getuige nodig. (bijlage 5)

Hiervoor had verzoekster dit document laten opmaken in Nigeria en het laten registreren door de rechtbank in Nigeria.

Het document werd op 27.08.2008 gelegaliseerd bij de Belgische ambassade in Nigeria (Abuja).

De broer van verzoekster werkt bij UPS, hij heeft een contract van onbepaalde duur en heeft een netto- inkomen van gemiddeld 1400€. (bijlage 4)

Verzoekster legt ook haar huwelijksakte voor waarmee ze wil bewijzen waarom haar achternaam werd veranderd. Verzoekster is getrouwd op 10.10.1987 (bijlage 6)

Hierbij weerlegt verzoekster dat ze geen bewijs van verwantschap heeft voorgelegd en dat haar reisdoel niet werd gestaafd.

Verwerende partij haalt aan dat verzoekster geen regelmatige contacten kan aantonen met gérant en dat de band met de gérant niet wordt aangetoond.

Wat betreft de band met gérant verwijst verzoeker naar het voorgaande waarin werd uiteengezet dat verzoekster haar broer, de heer [M.S.A.], woonachtig te 1070 Anderlecht, [...], wilde komen bezoeken in België.

Wat betreft de regelmatige contacten verwijst verzoekster dat ze regelmatig contact telefonische contacten heeft met haar broer en ook via het internet blijven ze in contact met elkaar.

Verzoekster wilt ook aanhalen dat ze een bedrijf heeft in Nigeria, waarbij ze import van tweedehands-wagens doet.

Haar firma, Dehinbo ventures, is reeds op 20.12.2000 geregistreerd bij de Nigeriaanse autoriteiten. (bijlage 7)

Verzoekster legt verschillende documenten neer waaruit blijkt dat haar broer in België de tweedehands-wagens heeft aangekocht en geëxporteerd naar het bedrijf van verzoekster. (bijlage 8)

Verschiedende documenten omtrent vrachtschip worden voorgelegd en ook een bewijs van de betalingen.

Hierdoor kan verzoekster bewijzen dat er naast een familieband ook een zakelijke relatie is met de gérant in België.

Verzoekster heeft de bewering van de tegenpartij dat er geen contact is met de gérant dan ook weerlegd.

De tegenpartij haalt aan dat verzoekster niet heeft kunnen bewijzen dat ze het voornemen heeft om voor het verstrijken van het visum het grondgebied te verlaten en dat er onvoldoende garantie o> terugkeer naar het land van verblijf is gezien verzoekster niet kan aantonen dat ze over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.

Verzoekster verwijst hierbij naar het voorgaande waarin ze heeft aangehaald dat ze een bedrijf, Dehinbo Ventures, heeft in Nigeria.

Het bedrijf is sedert 2000 actief in het importeren van tweedehandswagens.

Verzoekster legt een kopie van de rekeninguittreksels van de firma, Dehinbo Ventures, neer. De rekening van de firma is geregistreerd bij First Bank in Nigeria, (bijlage 10)

Verzoekster legt ook een 'revenu receipt' van 85.000 Nigeria Nairas (NGN) neer op naam van de firma Dehinbo Ventures. Hetgeen overeenkomt met ongeveer 425€. (bijlage 9)

Op basis van de rekeninguittreksel van de bankrekeningnummer kunnen we besluiten dat de balans positief is van de firma Dehinbo Ventures.

Verzoekster heeft de bewering van de tegenpartij dat ze geen regelmatige inkomsten heeft dan ook weerlegd.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, RW. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.).'

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Dienaangaande houdt de bestreden beslissing dan ook een schending in van de motiveringsverplichting, artikel 62 van de wet van 15.12.1980 en artikel 32 van de Verordening 5(EG) nr. 810/2009 van het Europees parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code.

Dit maakt tevens onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel waarin wordt opgeworpen dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feiten, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Verzoekster bekritiseert de verschillende overwegingen die figureren in de bestreden beslissing en verwijst hiervoor naar stukken gevoegd bij het verzoekschrift. Gelet op de stukken die blijkens het administratief dossier werden voorgelegd ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag, kan de verwerende partij volledig worden gevolgd waar ze in haar nota stelt, *"Verzoekster stelt dat zij de verwantschap met haar broer heeft aangetoond door een verklaring. Verzoekster legde geen documenten voor waaruit die verwantschap zou blijken. Zij stelt eveneens dat zij regelmatige contacten heeft met haar broer omdat zij ook zaken doen samen, maar ze legde geen documenten voor bij haar aanvraag waaruit de regelmatige contacten zouden blijken. Wat betreft het bewijs van eigen inkomsten legde verzoekster evenmin geen bewijsstukken voor. Zij voegde enkel stukken toe die betrekking hadden op de inkomsten van haar broer in België. De bestreden beslissing werd getroffen op basis van de elementen uit de stukken die voorgelegd werden bij de aanvraag."*

2.4. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld op grond van de stukken waarover de verwerende partij beschikte op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof. De Raad

kan als annulatierechter de visumaanvraag van verzoekster niet gaan beoordelen aan de hand van stukken die zij voor het eerst neerlegt ter gelegenheid van het indienen van huidig beroep.

2.5. De Raad leest in het verzoekschrift nergens een uitleg aangaande de wijze waarop artikel 32 van Verordening EG nr.810/2009 werd geschonden door de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.6. De afsluitende theoretische beschouwingen aangaande de motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht tonen daarvan geen schending aan.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA